ΕΘΝΟΣ 7/11/62

Ἡ διάστασις Ἐκκλησίας-Πολιτείας

ΝΕΑ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΧΘΕΣ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ὁ γηραιὸς Ἀρχιεπίσκοπος

"Ἀπηξίωσε νὰ ὑποβάλῃ τὰ σέβη του εἰς τὸν γηραιὸν Προκαθήμενον,,

ΗΝΩΜΕΝΟΙ ΟΙ ΣΥΝΟΔΙΚΟΙ

Μὲ συνοχὴν καὶ ὁμοφωνίαν ὑπερημύνθησαν τοῦ κύρους καὶ τῆς αὐτοτελείας τῆς Ἐκκλησίας οἱ συνοδικοὶ ἱεράρχαι χθὲς εἰς τὴν Σύνοδον, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ θέματος τῆς αὐστηρᾶς κριτικῆς τοῦ Ἐλευθερουπόλεως ἐπὶ τῶν προταθέντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως οἰκονομικῶν μέτρων διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀφορμὴν διὰ τὴν συζήτησιν ἔδωσεν ἔγγραφον τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας, διὰ τοῦ ὁποίου ἠρωτᾶτο ἡ Σύνοδος, ἐὰν υἱοθετῇ τὰς δημοσιευθείσας εἰς τὸ «Ἔθνος» ἀπόψεις τοῦ Ἐλευθερουπόλεως. Λόγῳ τοῦ προκεχωρημένου τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἐδόθη τὸ ἔγγραφον, ἡ Σύνοδος δὲν ἐξέδωσεν ὁριστικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεώς της. Οἱ Μητροπολῖται Ἀργολίδος, Ζακύνθου, Σπάρτης, Ἐλασόνας, Παραμυθίας καὶ Καστορίας εἰσηγήθησαν ἀπεριφράστως τὴν διατήρησιν τῆς γραμμῆς ἡ ὁποία ἀπεφασίσθη κατὰ τὰς προηγουμένας συνεδρίας ἐν σχέσει μὲ τὰς κυβερνητικὰς προθέσεις καὶ τὰς διατυπωθείσας ἐπ' αὐτῶν ἀπόψεις τῶν εἰσηγητῶν ἱεραρχῶν Ἐλευθερουπόλεως καὶ Παραμυθίας. Ἐξ ἄλλου, ὁ Ἐλευθερουπόλεως ἀνέλαβε χθὲς καὶ νέαν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον, μεταξὺ ἄλλων, εἶπεν ὅτι ἀπηξίωσε νὰ ὑποβάλῃ τὰ σέβη του εἰς τὸν νέον Ἀρχιεπίσκοπον.

Τὸ ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἐπιδόθη ἐπὶ ἀποδείξει τὴν 11.45 π.μ. χθὲς εἰς τὴν Σύνοδον, καθ' ἣν ὥραν συνεδρίαζε καὶ ἠσχολεῖτο μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Σχολῆς Κορίνθου, ἐξ ἀφορμῆς ἀναφορᾶς τοῦ κ. Κεραμίδα. Τὸ ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, συνετάγη κατόπιν ἐντολῆς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἂν καὶ ἔφερεν ἡμερομηνίαν ὑπογραφῆς τὴν 3ην Ὀκτωβρίου, ἐστάλη μόλις χθές. Ἐκκλησιαστικοὶ κύκλοι ἀποδίδουν τὴν καθυστέρησιν εἰς ἀντίθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Κασιμάτη, ὁ ὁποῖος, λέγουν, «δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν ὠφελιμότητά του».

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὑπουργικοῦ ἐγγράφου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐρωτᾶται ἡ Σύνοδος ἐὰν υἱοθετῇ τὴν «πολιτικολογίαν» τοῦ Ἐλευθερουπόλεως, ἔλαβε τὸν λόγον μόνον ὁ ἀναφερόμενος Μητροπολίτης, εἰπών, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς:

«Λυποῦμαι διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ὅτι οἱ Ἕλληνες ἱεράρχαι οὐδεμίαν ὁμοιότητα ἔχουν μὲ τοὺς ἐπισκόπους τοῦ τσαρικοῦ καθεστῶτος, οἱ ὁποῖοι, περιορισθέντες εἰς εὐλογίας καὶ κολακείας τῶν κρατούντων καὶ πλήρως ἀδιαφορούντες διὰ τὰ καταπατούμενα δικαιώματα τοῦ Λαοῦ των, ἐγκατέλειφαν τὸν ἀγῶνα εἰς χεῖρας τῶν ἐπαναστατῶν. Οἱ Ἕλληνες ἐπίσκοποι, ζῶντες ἐν ἐλευθέρᾳ καὶ δημοκρατουμένῃ χώρᾳ, ἔχουν καθῆκον, ἐξ ἐπόψεως θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς, νὰ ἐλέγχουν τοὺς ἑκάστοτε κυβερνῶντας διὰ τὰς τυχὸν ἀτασθαλίας αὐτῶν καὶ εὐθαρσῶς νὰ λέγουν πρὸς αὐτοὺς τὸ «σοὶ τὸ ἔξεστί σοι». Λυποῦμαι βαθύτατα διὰ τὸ περιεχόμενον τοῦ πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον ἐγγράφου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιχειρεῖται ὁ σφαγιασμὸς τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐλευθέρας προσωπικότητος τῶν Ἑλλήνων ἱεραρχῶν καὶ ὡς ἁπλῶν πολιτῶν ἀκόμη. Οἱ ἱεράρχαι οὐδέποτε περιωρίσθησαν ἐντὸς τῶν τεσσάρων τοίχων τῆς Ἐκκλησίας ἀλλ' ἐπεξέτειναν τὴν δράσιν των εἰς τὸν ἐθνικὸν καὶ κοινωνικὸν βίον τοῦ Λαοῦ μας. Καλεῖ ἡ Κυβέρνησις τὴν Ἱ. Σύνοδον νὰ ἀπαντήσῃ «ἐὰν εἶναι πράγματι ἀληθὴς» ἡ ἀπόφασις τῆς Συνόδου διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀγορεύσεως ἡμῶν. Ἡ ἐνέργεια αὕτη μᾶς ὑποχρεοῖ νὰ σκεφθῶμεν ἐὰν ζῶμεν πράγματι εἰς δημοκρατουμένην χώραν ἢ διαβιοῦμεν ὑπὸ ἀντιλεύθερον καθεστώς.. Διότι, εἰς τὰς δημοκρατουμένας χώρας καὶ ὁ ἔσχατος τῶν πολιτῶν δικαιοῦται ἐλευθέρως νὰ ἐπαινέσῃ ἢ νὰ ἐπικρίνῃ τὴν Κυβέρνησιν. Δι' ὅσων ἐν τῇ ἀγορεύσει ἡμῶν ὁ-

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΝΕΑ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΧΘΕΣ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

πτωχευσίας, ἐν ἐπιτελεσθείσῃ πτωχευσίᾳ, μὲ ἐξαιρετικοὺς τρόπους. Ὑπῆρξε μία μικρὴ μαρτυρία μόνον διὰ τὴς εἰς δόρας τῆς Ἐκλογικῆς Ἀπογραπτικῆς καὶ ἀκριτικοῦ ἀστυνομικοῦ κράτους τῆς Πελοποννήσου καὶ ἀβλαβοῦς ἄνευ αἵματος αὐθυμερεύσεως. Τὸ ἀπομένον ἔγγραφον, κατὰ τὴν προφορικὴν ἀφήγησιν τοῦ κ. Ἀνανιάδου, ἀφορᾷ τὰς ἀνάφορον ἐπιδόσεων δυὸ κατηγορῶν. Διατυπώνει, διὰ τοῦτο ἄξιον νὰ μείνῃ ἀνανκάστον ἡ Ἑλλάδος δὲ κατηγορεῖ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ὅτι ἀπεφάσισε νὰ ἀπόρριψῃ αὐτὸ τὸ ἀγγίλον.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΑΙ

Ἀναλυόμενος ὁ Ἱδιος Μητροπολίτης πρόκειται τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐν πρεσβείᾳ, πρέσβεις, εἰς ἑλληνικὰς πρὸς τὴν Τόκιον καὶ εἰς ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν ἀστοὺς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν. Τὴς γνωστὸς, ἀν ἀνιστῶν ἐφέρετο Κωμοκοντὸς πρὸς τὰ λεχθέντα ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἔγγραφῳ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέστρεφε ὅτι εἶναι ἡ πρώτη φορὰ, καὶ ἐν ἡ Τόκιος ἀνεγνωσθὴ ἐπιμελῶς καὶ ἀνεγνωσθὴ ἐν τῷ ἔθνει: «Τὰ ἀπὸ Ἑλλάδος εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπιμελῶς ἐν τῷ ἔθνει ἐν τῷ ἀλλοδαπῇ ἐπιμελῶς ἐν τῷ ἔθνει». Τὸ ἔγγραφον τοῦ κ. Ἀνανιάδου ἐν τῷ ἔθνει ἐν τῷ ἀλλοδαπῇ ἐπιμελῶς